

Scientific journal
PHYSICAL AND MATHEMATICAL EDUCATION
Has been issued since 2013.

ISSN 2413-158X (online)
ISSN 2413-1571 (print)

Науковий журнал
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНА ОСВІТА
Видається з 2013.



<http://fmo-journal.fizmatsspu.sumy.ua/>

Карпенко Ю.М. Критерії, показники та рівні сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах. *Фізико-математична освіта*. 2020. Випуск 2(24). Частина 2. С. 46-51.

Karpenko Yu. Criteria, indicators and levels of preparedness of future specialists in physical therapy, occupational therapy to professional activity. *Physical and Mathematical Education*. 2020. Issue 2(24). Part 2. P. 46-51.

DOI 10.31110/2413-1571-2020-024-2-029

УДК 378.147:[615.825+613.851]-051-027.561

Ю.М. Карпенко

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка, Україна

ORCID: 0000-0003-3073-8973

КРИТЕРІЇ, ПОКАЗНИКИ ТА РІВНІ СФОРМОВАНOSTІ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ, ЕРГОТЕРАПІЇ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ЦЕНТРАХ

АНОТАЦІЯ

Формулювання проблеми. В умовах сучасності формування готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності має особливе значення. Сучасну професійну діяльність у галузі охорони здоров'я відрізняє висока складність, тому ринок праці потребує висококваліфікованих фахівців, які добре розуміються в реабілітаційних інтервенціях. Актуальним питанням у контексті якісної підготовки майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності постає проблема ефективної реалізації в освітньому процесі тісного взаємозв'язку теоретичних знань з практичною діяльністю.

Матеріали і методи. Використано аналіз, синтез, порівняння, зіставлення поглядів на наукову проблему, узагальнення результатів дослідження.

Результати. У дослідженні для визначення рівня сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах було виокремлено мотиваційно-ціннісний, пізнавальний, діяльнісно-практичний, особистісний критерії. Було визначено їх показники: мотиваційно-ціннісний – наявність у студентів позитивних мотиваційних установок та ціннісних орієнтацій; пізнавальний – наявність у студентів базових знань з циклу дисциплін загальної підготовки та спеціальних знань з циклу дисциплін професійної / фахової підготовки; діяльнісно-практичний – наявність у студентів вмінь та навичок, необхідних для надання реабілітаційної допомоги; особистісний – наявність у студентів професійно-особистісних якостей і здібностей. Показники сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах було градуєвано за такими рівнями: низький, середній, високий.

Висновки. Виділені критерії, показники та рівні сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах не вичерпують всебічності професійної підготовленості здобувачів освіти до означеного виду діяльності, але дають змогу здійснити її оцінку та виділити дієві шляхи позитивного впливу на процес професійної підготовки майбутніх фізичних терапевтів, ерготерапевтів.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: готовність, професійна діяльність, майбутній фахівець, критерії, показники, рівні, фізична терапія, ерготерапія.

ВСТУП

Постановка проблеми. Сучасна підготовка фахівців з фізичної терапії, ерготерапії спрямована на формування професіоналів, не тільки готових до традиційної діяльності в галузі охорони здоров'я, а й компетентних в практичній діяльності спеціальних реабілітаційних закладів. Підготовка фізичних терапевтів, ерготерапевтів, на наш погляд, в обов'язковому порядку повинна містити виразний професійно-орієнтований компонент, який багато в чому буде визначати рівень готовності фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності. Для здійснення моніторингу даного рівня необхідно виділити ряд критеріїв і показників, співвідношення яких буде свідчити про якість професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії.

Актуальність дослідження. Формування готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності стає в даний час предметом багатьох досліджень. З метою вирішення практичних завдань дослідження виникає потреба виділити критерії, показники і рівні, за допомогою яких можна простежити динаміку формування готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності. У зв'язку з цим дослідження проблеми формування готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної

діяльності, пошук способів підвищення ефективності даного процесу є актуальним як в соціально-економічному, такі в науково-педагогічному аспектах (Мокренко, 2018).

Мета статті – визначення та характеристика критеріїв, показників та рівнів сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Для реалізації поставленої мети було використано наступні методи дослідження: аналіз, синтез, порівняння, зіставлення поглядів на наукову проблему, узагальнення результатів.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Проблеми професійної підготовки та формування готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до роботи з відновлення здоров'я спортсменів досліджували М. Романишина та О. Базильчук. Питаннями підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації до здоров'язбережувальної та здоров'язміцнювальної діяльності займаються такі вчені, як: О. Міхеєнко та Н. Белікова. Формуванню професійної компетентності фахівців з фізичної реабілітації присвячені праці В. Крупи та Л. Волошко. Міжпредметним зв'язкам у навчанні професійно орієнтованих дисциплін у фаховій підготовці майбутніх фізичних терапевтів присвячені дослідження Т. Бугері. У наукових дослідженнях Ю. Ляного розглядаються теоретико-методичні аспекти професійної підготовки майбутніх магістрів з фізичної реабілітації. Різні аспекти формування діагностичної компетентності майбутніх фахівців з фізичної реабілітації розкрито у працях А. Фастівця. Проте необхідно зазначити, що проблему формування готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності у реабілітаційних центрах автори майже не розглядали або висвітлювали частково.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Метою і результатом якісної підготовки майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії повинна бути готовність до професійної діяльності. Зосереджуючись на проблемі готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах, вважаємо необхідним спочатку розглянути зміст поняття «готовність до професійної діяльності». Поняття «готовність» виступає одним з найбільш дискусійних визначень сучасності. Термін «готовність» вперше зустрічається в кінці XIX ст. в експериментальній психології, де розглядається як інструкція, що впливає на психічний стан індивіда, визначає поведінку певного характеру та спрямованості. Згодом «готовність» тлумачили як якісний показник саморегуляції поведінки суб'єкта. До кінця XX ст. зазначене поняття було проєктовано у психолого-педагогічну галузь в контексті загальної теорії діяльності та професійної діяльності зокрема (Бубнова, 2019).

У психолого-педагогічній науці сьогодні виокремились декілька підходів до розуміння поняття «готовність». Так, учені розглядають готовність як певний психічний стан особистості (у психології – функціональний підхід) та як новоутворення чи якість особистості (у психології – особистісний підхід) (Кобзар, 2010).

З точки зору філософії готовність розглядають як прояв діалектичної єдності сутності (діяльності) і форми (певного рівня готовності до її здійснення); сталості та мінливості (перехід від постійного стану до зростання рівня готовності в результаті цілеспрямованого впливу навчання і виховання); необхідності (необхідності бути готовим до здійснення певного виду діяльності) та можливості (прояв різного рівня готовності до здійснення діяльності).

У науково-дослідній літературі термін «професійна діяльність» вживають у двох значеннях: як трудова діяльність особистості, що відрізняється високими показниками якості та ефективності; як складна продуктивна діяльність в рамках професії.

С. Бондаренко визначає професійну готовність як складне психолого-педагогічне явище, що поєднує взаємопов'язані психологічні особливості та моральні якості особистості, соціально-ціннісні мотиви вибору професії, способи поведінки, спеціальні професійні знання, вміння і навички, що забезпечують фахівцеві можливість працювати в обраній ним професійній сфері (Бондаренко, 2004).

Р. Baltusite, І. Katane відзначають, що готовність до професійної діяльності включає два основних компоненти: 1) психологічну готовність, стрижнем якої є мотивація і мотиви, що лаконічно інтерпретується як «хочу»; 2) компетентісну готовність, сформовану на основі компетенцій, що визначається як «можу». Науковці підкреслюють, що готовність (як психологічна, так і компетентісна) до професійної діяльності детермінується сукупністю зовнішніх і внутрішніх факторів: внутрішні фактори охоплюють особистісні якості студентів, які формують структуру базових компонентів (мотиви, установки, цінності, компетенції, самоорганізація, рефлексія та ін.) (Baltusite & Katane, 2014). Критерій можна визначити як ознаку, на підставі якої проводиться оцінка, судження. Показники – дані, за якими можна судити про розвиток та хід діяльності (Ожегов, 1996).

ОБГОВОРЕННЯ

Теоретичний аналіз наукової літератури та власний досвід освітньої діяльності дозволили нам визначити критерії сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах. До таких критеріїв віднесено мотиваційно-ціннісний, пізнавальний, діяльнісно-практичний, особистісний.

Мотиваційно-ціннісний критерій сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах відображає ступінь професійної спрямованості здобувачів освіти на діяльність у сфері фізичної терапії, ерготерапії, розуміння значення професії у галузі охорони здоров'я, усвідомлення суспільної значущості професійної діяльності у сфері фізичної терапії, ерготерапії, сформованості позитивної мотивації до використання засобів і методів фізичної терапії та ерготерапії, інтересу та потреби щодо самовдосконалення у професійному середовищі, бажання застосовувати сучасні науково-доказові дані у професійній діяльності (рис. 1).



Рис. 1. Показники мотиваційно-ціннісного критерію сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах

Пізнавальний критерій сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах відображає ступінь теоретичної обізнаності щодо особливостей використання засобів, методів та форм фізичної терапії та ерготерапії в клініко-реабілітаційних умовах, володіння принципами науково-довказової практики у галузі охорони здоров'я та професійною термінологією (рис. 2).

Показниками пізнавального критерію сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах є знання щодо:

- анатомії, біомеханіки, фізіології, патофізіології, принципів здорового способу життя;
- основних показань та протипоказань (застережень) щодо проведення заходів фізичної терапії, ерготерапії;
- особливостей застосування профілактичних та терапевтичних заходів фізичної терапії, ерготерапії та їх вплив на фізіологічний стан пацієнта;
- професійної термінології зі спеціальності 227 Фізична терапія, ерготерапія;
- особливостей переміщення, позиціонування та застосування допоміжних технічних засобів реабілітації;
- основ науково-довказової практики та методів прогнозування та планування реабілітаційного втручання;
- моделей встановлення реабілітаційних цілей та критерії їх досягнення;
- алгоритму надання невідкладної медичної допомоги в екстрених ситуаціях;
- прийомів самообслуговування та догляду за пацієнтами.



Рис. 2. Показники сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах за пізнавальним критерієм

Діяльнісно-практичний критерій сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах відображає ступінь сформованості професійно орієнтованих умінь та навичок щодо обстеження, планування, реалізації та оцінювання результатів реабілітаційної діяльності, орієнтації у використанні засобів, методів та форм фізичної терапії та ерготерапії в клініко-реабілітаційних умовах, провадження безпечної практичної діяльності, використання науково-довказових даних при вирішенні поставлених завдань, здатності до співпраці з членами мультидисциплінарної команди, здатності до постійного покращення якості послуг фізичної терапії, ерготерапії (рис. 3).

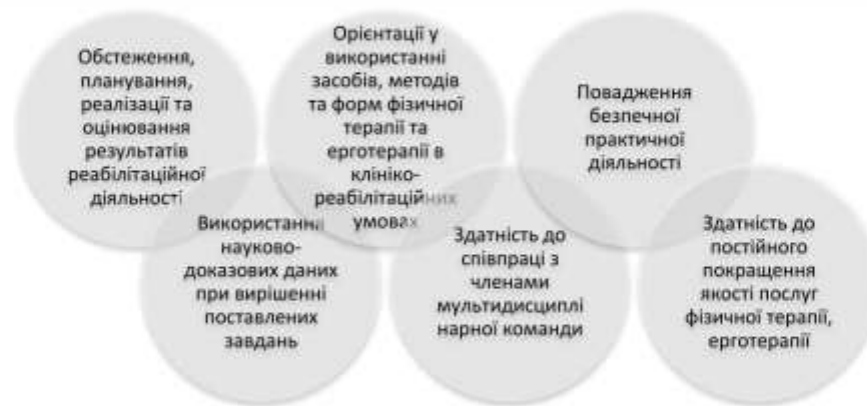


Рис. 3. Показники сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах за діяльнісно-практичним критерієм

Показниками діялісно-практичного критерію сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах є професійно-орієнтовані уміння та навички щодо:

- застосування методів й інструментів визначення та вимірювання структурних змін та порушених функцій організму, активності та участі;
- трактування інформації про наявні у пацієнта/клієнта порушення за МКФ та МКФ ДП;
- формування SMART цілей фізичної терапії/ерготерапії відповідно до проблем/потреб пацієнта/клієнта;
- складання індивідуальних програм фізичної терапії, ерготерапії;
- здійснення заходів фізичної терапії для ліквідації або компенсації рухових порушень та активності;
- здійснення заходів ерготерапії для ліквідації або компенсації функціональних та асоційованих з ними обмежень активності та участі в діяльності;
- застосування сучасних науково-довказових даних у професійній діяльності;
- обирання оптимальних форм, методів і прийомів, які забезпечують позитивне ставлення до пацієнта/клієнта, його безпеку/захист, комфорт та конфіденційність;
- використання обладнання для проведення реабілітаційних заходів, контролю основних життєвих показників пацієнта, допоміжних технічних засобів реабілітації для пересування та самообслуговування
- співпраці з іншими членами мультидисциплінарної реабілітаційної команди;
- оцінювання результатів виконання програм фізичної терапії та ерготерапії, використання відповідного інструментарію;
- відбору адекватних засобів для вирішення професійних завдань реабілітаційної діяльності;
- надавання екстреної долікарської допомоги при невідкладному стані.

Особистісний критерій сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах відображає ступінь сформованості особистісних якостей зокрема, комунікаційно-організаційних здібностей, емпатії, творчо-креативного потенціалу в реабілітаційній діяльності та здатності до адекватного самооцінювання результатів професійної діяльності у клініко-реабілітаційних умовах (рис. 4).



Рис. 4. Показники особистісного критерію сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах

Охарактеризуємо рівні (низький, середній, високий) сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах.

Низький рівень сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах характеризується відсутністю професійної спрямованості здобувачів вищої освіти на діяльність у сфері фізичної терапії, ерготерапії, нерозумінням значення професії у галузі охорони здоров'я, не усвідомленням суспільної значущості професійної діяльності у сфері фізичної терапії, ерготерапії, відсутністю позитивної

мотивації до використання засобів і методів фізичної терапії та ерготерапії, нестійким інтересом і невираженими потребами щодо самовдосконалення у професійному середовищі, невиявленими бажаннями застосовувати сучасні науково-доказові дані у професійній діяльності. Відсутністю знань щодо особливостей використання засобів, методів та форм фізичної терапії та ерготерапії в клініко-реабілітаційних умовах, не володіння принципами науково-доказової практики у галузі охорони здоров'я та професійною термінологією. У здобувачів вищої освіти не спостерігається зацікавленість в оволодінні новими знаннями щодо професійної діяльності у сфері фізичної терапії, ерготерапії, лише з метою складання екзаменаційної сесії. Відсутністю професійно орієнтованих умінь та навичок щодо обстеження, планування, реалізації та оцінювання результатів реабілітаційної діяльності. Студенти не орієнтуються у використанні засобів, методів та форм фізичної терапії та ерготерапії в клініко-реабілітаційних умовах. Вони відчувають труднощі у провадженні безпечної практичної діяльності та використанні науково-доказових даних при вирішенні поставлених завдань. Студенти не здатні до співпраці з членами мультидисциплінарної команди. У них не розвинена здатність до постійного покращення якості послуг фізичної терапії, ерготерапії. Відсутністю творчо-креативного підходу при виконанні професійної діяльності, не усвідомлення значення емпатії у фізичній терапії, ерготерапії, розладом комунікативно-організаційних здібностей в реабілітаційному процесі. Вони не в змозі адекватно оцінити результати своєї професійної діяльності у клініко-реабілітаційних умовах.

Середній рівень сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах характеризується вираженою професійною спрямованістю здобувачів освіти на діяльність у сфері фізичної терапії, ерготерапії, ситуативним розумінням значення професії у галузі охорони здоров'я, усвідомленням суспільної значущості професійної діяльності у сфері фізичної терапії, ерготерапії, позитивною мотивацією до використання засобів і методів фізичної терапії та ерготерапії, епізодичним інтересом і вираженими потребами щодо самовдосконалення у професійному середовищі, виявленими бажаннями застосовувати сучасні науково-доказові дані у професійній діяльності. Поверхневими знаннями щодо особливостей використання засобів, методів та форм фізичної терапії та ерготерапії в клініко-реабілітаційних умовах. Студенти усвідомлено сприймають інформацію та вміло оперують принципами науково-доказової практики у галузі охорони здоров'я та професійною термінологією. Їх зацікавленість в оволодінні новими знаннями щодо професійної діяльності у сфері фізичної терапії, ерготерапії стає основою розвитку потреб та інтересів. Вони здатні самостійно сформулювати та аргументувати мету власної реабілітаційної діяльності. Вираженими професійно орієнтованими вміннями та навичками щодо обстеження, планування, реалізації та оцінювання результатів реабілітаційної діяльності. Студенти добре орієнтуються у використанні засобів, методів та форм фізичної терапії, ерготерапії в клініко-реабілітаційних умовах. Вони вдало проваджують безпечну практичну діяльність та використовують науково-доказові дані при вирішенні поставлених завдань. Студенти здатні до співпраці з членами мультидисциплінарної команди. У них розвинена здатність до постійного покращення якості послуг фізичної терапії, ерготерапії. Розвитком творчо-креативного підходу при виконанні професійної діяльності, усвідомлення значення емпатії у фізичній терапії, ерготерапії, сформованістю комунікативно-організаційних здібностей в реабілітаційному процесі. Студенти здатні адекватно оцінити результати своєї професійної діяльності у клініко-реабілітаційних умовах.

Високий рівень сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах характеризується яскраво вираженою професійною спрямованістю здобувачів освіти на діяльність у сфері фізичної терапії, ерготерапії, глибоким розумінням значення професії у галузі охорони здоров'я, ґрунтовним усвідомленням суспільної значущості професійної діяльності у сфері фізичної терапії, ерготерапії, яскраво вираженою позитивною мотивацією до використання засобів і методів фізичної терапії та ерготерапії, стійким інтересом та яскраво вираженими потребами щодо самовдосконалення у професійному середовищі, розвинутими бажаннями застосовувати сучасні науково-доказові дані у професійній діяльності. Вони володіють ґрунтовними знаннями щодо особливостей використання засобів, методів та форм фізичної терапії та ерготерапії в клініко-реабілітаційних умовах. Здобувачі освіти регулярно аналізують наукову літературу зі спеціальності та ґрунтовно оперують принципами науково-доказової практики у галузі охорони здоров'я та професійною термінологією. У них яскраво виражена зацікавленість в оволодінні новими фаховими знаннями. Вони усвідомлено та відповідально обирають мету власної професійної діяльності у сфері фізичної терапії, ерготерапії. Студенти незалежні та самостійні у своїх думках і судженнях про значущість реабілітаційної діяльності у суспільстві. Студенти успішно застосовують професійно орієнтовані вміння та навички щодо обстеження, планування, реалізації та оцінювання результатів реабілітаційної діяльності. Студенти вільно орієнтуються у використанні засобів, методів та форм фізичної терапії та ерготерапії в клініко-реабілітаційних умовах. Вони ґрунтовно та усвідомлено проводять безпечну практичну діяльність та використовують науково-доказові дані при вирішенні поставлених завдань. Студенти максимально спрямовують зусилля на співпрацю з членами мультидисциплінарної команди. Вони мають стійку здатність до постійного покращення якості послуг фізичної терапії, ерготерапії. Характеризуються глибиною розвитку комунікаційно-організаційних здібностей, емпатії та творчо-креативного потенціалу в реабілітаційній діяльності. Вони здатні адекватно оцінити результати своєї професійної діяльності у клініко-реабілітаційних умовах.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

У результаті наукового пошуку теоретично обґрунтовано структурні критерії сформованості готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах (мотиваційно-ціннісний, пізнавальний, діяльнісно-практичний, особистісний), визначено показники (наявність у студентів позитивних мотиваційних установок та ціннісних орієнтацій; наявність у студентів базових знань з циклу дисциплін загальної підготовки та спеціальних знань з циклу дисциплін професійної / фахової підготовки; наявність у студентів умінь та навичок, необхідних для надання реабілітаційної допомоги; наявність у студентів професійно-особистісних якостей і здібностей), схарактеризовано рівні готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності

у реабілітаційних центрах (низький, середній, високий). Таким чином, визначені критерії, показники та рівні готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах не вичерпують всебічності професійної підготовленості здобувачів освіти до означеного виду діяльності, але дають змогу здійснити її оцінку та виділити дієві шляхи позитивного впливу на процес професійної підготовки майбутніх фізичних терапевтів, ерготерапевтів. Перспективами дослідження даної проблеми вважаємо визначення діагностичного інструментарію виявлення готовності майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до професійної діяльності в реабілітаційних центрах за вищевказаними критеріями, показниками та рівнями.

Список використаних джерел

1. Бондаренко С.А. Формирование профессиональной готовности конкурентоспособного специалиста. *Модернизация высшей школы: обеспечение качества профессионального образования*. 2004. Ч. 1. С. 188-207.
2. Бубнова Л.М. Критерии и показатели готовности к выбору профессиональной педагогической деятельности будущих специалистов технического профиля. *Теория и практика образовательного процесса. Серия: проблемы высшего образования*. 2019. № 1. С. 23-27.
3. Кобзар Н.В. Поняття «компетентність», «компетенція» і «готовність до діяльності» в сучасній освітній парадигмі. *Науковий вісник Донбасу*. 2010. № 3. С. 11-14.
4. Мокренко О. Критерії, показники та рівні сформованості готовності майбутніх соціальних працівників до професійного самовдосконалення. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2018. №10 (84). С. 119-131.
5. Ожегов С.И., Шведова Н.Ю. *Толковый словарь русского языка : 80 000 слов и фразеологических выражений*. Москва: АЗЪ, 1996. 928 с.
6. Baltusite Regina, Katane Irena. The structural model of the pedagogy students' readiness for professional activities in the educational environment. *Rural environment. Education. Personality. Jelgava*, 2014. P. 29-41.

References

1. Bondarenko S.A. (2004). Formirovanie professionalnoy gotovnosti konkurentosposobnogo spetsialista [Formation of professional readiness of a competitive specialist]. *Modernization of higher education: ensuring the quality of vocational education*, 1, 188-207. [in Russian]
2. Bubnova L.M. (2019). Kriterii i pokazateli gotovnosti k vyboru professionalnoy pedagogicheskoy deyatel'nosti buduschih spetsialistov tekhnicheskogo profilya [Criteria and indicators of readiness for the choice of professional pedagogical activity of future specialists of technical profile]. *Theory and practice of the educational process. Series: problems of higher education*, 1, 23-27. [in Russian].
3. Kobzar N.V. (2010). Poniattia «kompetentnist», «kompetentsiia» i «hotovnist do diialnosti» v suchasnoi osvittii paradyhmi [The concepts of «competence», «competence» and «readiness for action» in the modern educational paradigm]. *Scientific Bulletin of Donbass*, 3, 11-14. [in Ukrainian].
4. Mokrenko O. (2018). Kryterii, pokaznyky ta rivni sformovanosti hotovnosti maibutnikh sotsialnykh pratsivnykiv do profesiinoho samovdoskonalennia [Criteria, indicators and levels of readiness of future social workers for professional self-improvement]. *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*, 10(84), 119-131. [in Ukrainian].
5. Ozhegov S.I., Shvedova N.Yu. (1996). *Tolkovyy slovar russkogo yazyka : 80 000 slov i frazeologicheskikh vyrazheniy* [Explanatory dictionary of the Russian language: 80,000 words and phraseological expressions]. Moscow: AZ, 928. [in Russian].
6. Baltusite Regina, Katane Irena (2014). The structural model of the pedagogy students' readiness for professional activities in the educational environment. *Rural environment. Education. Personality. Jelgava*, 29-41. [in Latvia]

CRITERIA, INDICATORS AND LEVELS OF PREPAREDNESS OF FUTURE SPECIALISTS IN PHYSICAL THERAPY, OCCUPATIONAL THERAPY TO PROFESSIONAL ACTIVITY

Yulia Karpenko

Sumy State Pedagogical University named after AS Makarenko, Ukraine

Abstract.

Problem formulation. In modern conditions, the formation of the readiness of future specialists in physical therapy, occupational therapy for professional activities is of particular importance. Modern professional activities in the field of health care are characterized by high complexity, so the labor market needs highly qualified professionals who are well versed in rehabilitation interventions. An urgent issue in the context of quality training of future specialists in physical therapy, occupational therapy for professional activities is the problem of effective implementation in the educational process of the close relationship of theoretical knowledge with practical activities.

Materials and methods. The analysis, synthesis, comparison, comparison of views on a scientific problem, generalization of results of research are used.

Results. In the study to determine the level of readiness of future specialists in physical therapy, occupational therapy for professional activities in rehabilitation centers, motivational-value, cognitive, activity-practical, personal criteria were identified. Their indicators were determined: motivational-value – the presence of students' positive motivational attitudes and value orientations; cognitive – students have basic knowledge from the cycle of disciplines of general training and special knowledge from the cycle of disciplines of professional / professional training; activity-practical – students have the skills and abilities necessary to provide rehabilitation care; personal – the presence of students' professional and personal qualities and abilities. Indicators of the readiness of future specialists in physical therapy, occupational therapy for professional activities in rehabilitation centers were graded at the following levels: low, medium, high.

Conclusions. The selected criteria, indicators and levels of readiness of future specialists in physical therapy, occupational therapy in vocational centers do not exhaust the comprehensiveness of professional training of students for this activity, but allow to assess it and identify effective ways to positively influence the process of professional training. physical therapists, occupational therapists.

Key words: readiness, professional activity, future specialist, criteria, indicators, levels, physical therapy, occupational therapy.